ΕΤΟΣ Γ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 21 Ἰανουαρίου 1890 ΑΡΙΘ. 149

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης ἀριθ. 7
Πλατεῖα Συντάγματος.
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τὰ Βιβλιοπωλεῖα Βίλμπεργ καὶ Ἑστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' β' καὶ γ'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.—Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελούσης δὲν εἶναι δεκτά.—Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τί τὴν θέλουν αἱ Ἑλληνίδες τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικήν. — Αἰκατερίνα ἡ Β' Αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας. Γ'. (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωργιάδου). — Ἡ ἐλεημοσύνη (ὑπὸ κ. Ἰφιγενείας Α. Πασσαλίδου). — Ἡ γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν XIX αἰῶνα (ὑπὸ κ. Καρολίνας Σχισύλτς. — Μὴ ξεσκονίζητε, ἀλλὰ καθαρίζετε.—Σεμνότης καὶ αἰδὼς (ὑπὸ δος Θεοφανοῦς Μανώλκογλου).— Οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος δε Ρατάτση (ὑπὸ κ. Ἑλένης Ρενάν. — Ποικίλα. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλαί.— Συνταγαί. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΙ ΤΗΝ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ

Τί τὴν θέλουσιν αἱ γυναῖκες τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν χημείαν, ἔλεγον μέχρι σήμερον πολλοὶ τῶν πατέρων. Ὅταν ὑπανδρευθῇ ἡ κόρη μου, δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, ἵνα εἶναι καλὴ οἰκοκυρὰ καὶ ἀρέσκῃ εἰς τὸν σύζυγόν της.

Αὐτὰ ἔλεγον οἱ πατέρες μόνον — καὶ ὄχι ὅλοι — Σήμερον βλέπομεν τὴν γνώμην ταύτην ἐπιδοκιμαζομένην ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, ὅστις εἴς τι ἄρθρον τοῦ περὶ μέσης τῶν θηλέων ἐκπαιδεύσεως νομοσχεδίου λέγει: *Θὰ διδάσκωνται ἐν τῷ διδασκαλείῳ τῶν θηλέων μόνον τὴν καθομιλουμένην Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ὄχι τὴν ἀρχαίαν, ἀλλ' οὔτε χημείαν κτλ.*

Ἡμεῖς αἱ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποδεχθεῖσαι τὰ μεταρυθμιστικὰ περὶ θηλείας ἐκπαιδεύσεως νομοσχέδια, ἡμεῖς αἱ παντὶ σθένει ἐπιδιώξασαι τὴν παροχὴν μέσης ἐκπαιδεύσεως πρὸς τὰς Ἑλληνίδας, δὲν δυνάμεθα νὰ μείνωμεν ἀδιάφοροι καὶ ἀπαθεῖς πρὸ τοῦ ἄρθρου τούτου. Ἤδη δ' ὅτε μελετῶνται τὰ ἐν λόγῳ νομοσχέδια, καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ ἐπιστήσωμεν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων. Πῶς! καταργεῖται ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας γλώσσης, ἵνα διδαχθῇ ἀντ' αὐτῆς ἡ καθομιλουμένη. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τίνων κανόνων, τίνων συγγραφέων, ποίας νεωτέρας φιλολογικῆς νομοθεσίας; Καὶ ἀφοῦ ἡ διδασκαλία τῆς καθομιλουμένης συμπληροῦται ἤδη εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, τί θὰ διδαχῇ ἐπὶ τριετίαν εἰς τὸ διδασκαλεῖον ἡ κόρη ἐκείνη, ἥτις ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀπολυτήριον Α' γυμνασιακῆς τάξεως, ἵνα καταταχθῇ ἐν αὐτῷ! Διατί δὲ ἡ ἀσέβεια αὕτη πρὸς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, ἢ μᾶλλον διατί ἡ καταφρόνησις αὕτη πρὸς τὴν γυναῖκα.

Μήπως ἡ παρεχομένη αὐτῇ εἰς τὸ διδασκαλεῖον μόρφωσις ἀφορᾷ εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν, εἰς ὃν καὶ ἡ οἰκογενειακή, ἤτοι εἰς τὸν ἔγγαμον ἢ μᾶλλον εἰς τὸν συζυγικὸν τῆς κόρης βίον! Ἐὰν δ' ὑποτεθῇ ὅτι τὸν αὐτὸν ὁ εἶκος καὶ τὸ διδασκαλεῖον ἐξυπηρετοῦσι καὶ ἐπιδιώκουσι σκοπόν, τίς ἀνεπτυγμένος ἄνθρωπος δύναται νὰ διϊσχυρισθῇ εἰς τὸν αἰῶνα μας, ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον τῆς κόρης γονεῖς καὶ παιδαγωγοὶ οὐδὲν ἄλλο ὀφείλουσι νὰ βλέπωσι ἢ τὴν μέλλουσαν σύζυγον! Περὶ οὐδενὸς ἄλλου νὰ μερμνῶσιν ἢ περὶ ἐκείνου, ὅπερ δύναται νὰ ἀρέσκῃ καὶ ἱκανοποιῇ τὰς ἀνάγκας τοῦ μέλλοντος συζύγου! Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀναχρονισμός, δι' ὃν δὲν δύναται ἢ νὰ ἐρυθριᾷ πᾶσα κόρη, πᾶσα γυνή, αἰσθανομένη τὴν ὡς ἀνθρωπίνου πλάσματος ἀξίαν της! Ἡ κόρη λοιπὸν μέχρι τῆς χθὲς μὲν διά τινας γονεῖς, σήμερον δὲ καὶ διὰ τὴν πολιτείαν δὲν ἔχει πνεῦμα χρῆζον φύσει ἀναπτύξεως, δὲν ἔχει καρδίαν δεομένην διαπλάσεως πρὸς ἰδίαν εὐτυχίαν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἰδίων πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀναγκῶν! Δὲν εἶναι ὅθεν καὶ αὐτὴ τέκνον τοῦ θεοῦ, ἔχον τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ ἄρρενα δικαιώματα ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως, πλουτισμοῦ γνώσεων καὶ διαπλάσεως τῆς ψυχῆς, ἐὰν μὴ θεωρηθῇ ὡς μέλλουσα τοῦ ἀνδρὸς σύντροφος! Ἢ μὴ ὡς οἱ Σῖνναι ἀπεφάσισαν καὶ οἱ νεώτεροι

Ἕλληνες νὰ ἀρνηθῶσιν αὐτῇ ψυχὴν ὁμοίαν τοῦ ἀνδρὸς ἀθάνατον καὶ αἰώνιον!

Ὑπερθεν τοῦ τίτλου τῆς συζύγου καὶ τῆς μητρός, τίτλων παροδικῶν καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ἐξαρτωμένων, οὓς ὁ θάνατος ἐκμηδενίζει, ἡ ἀπουσία χαλαροῖ, ἡ ἀσυμφωνία κατασυντρίβει, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ταύτας, χωρὶς νὰ ἀνήκωσιν εἰς ἐκείνας, ὑπάρχει διὰ τὴν γυναῖκα εἷς τίτλος ὑπέροχος, αἰώνιος, μὴ ὑποβαλλόμενος εἰς ζυγόν, ἀλλὰ κυριεύων καὶ προηγούμενος πάντων, ὁ τίτλος τοῦ *ἀνθρωπίνου πλάσματος*. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἡ γυνὴ ἔχει ἀπαραβίαστον δικαίωμα εἰς τελείαν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος, εἰς τελείαν μόρφωσιν τῆς καρδίας!

Ἐὰν κρίνετε τοὺς υἱούς σας ἢ τοὺς μαθητάς σας καταλλήλους, ἵνα διδάσκωνται τὰ ἀριστουργήματα τῶν προγόνων αὐτῶν, νὰ μετέχωσι πνευματικῶς τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνων βίου νὰ λούωνται εἰς τὰ νάματα τῶν ἀθανάτων ἐκείνων πηγῶν, νὰ γεύωνται τῶν γλυκυχύμων καὶ μυροβόλων καρπῶν τῶν ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἀνθούντων ἐκείνων λειμώνων, τίνι δικαιώματι ἀποκλείετε τὴν γυναῖκα τῶν θείων τούτων ἀπολαύσεων! Διατί τόση γλισχρότης περὶ τὴν παροχὴν καταλλήλου πνευματικῆς τροφῆς πρὸς αὐτήν;

Ἔχετε γυμνάσια τέλεια διὰ τὰ ἄρρενα, ἱδρύσατε τοιαῦτα καὶ διὰ τὰ θήλεα. Ἢ μᾶλλον ἐλαττώσατε τὰ τῶν ἀρρένων, πολλὰ τῶν ὁποίων μένουσιν ἄεργα ἐλλείψει μαθητῶν. Ἔχετε πολυτεχνεῖον, πρακτικὰ λύκεια, γεωργικὰ καὶ βιομηχανικὰ σχολεῖα διὰ τοὺς ἄνδρας, ἱδρύσατε τοὐλάχιστον μίαν πρακτικὴν τεχνικὴν σχολὴν δι' ἐκείνας, ἃς ἀποκλείετε τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος. Μὴ σᾶς πτοῶσιν οἱ τίτλοι. Πῶς! θέλετε γυμνάσιον τέλειον διὰ τὰς γυναῖκας! μοὶ ἔλεγε κατ' αὐτὰς κύριός τις. Αἴ!! ἀφοῦ τόσον σᾶς φοβίζει ἡ λέξις, ἀφοῦ τὴν τιμὴν ταύτην ἐννοεῖτε ἀποκλειστικῶς ἀνδρικήν, ὀνομάσατε τὰ σχολεῖα ταῦτα λύκεια, παρθεναγωγεῖα, ὅ,τι ἄλλο θέλετε, ἀλλὰ πράξατε ὅ,τι ἔκαμεν ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος μέχρι σήμερον, ὅ,τι ἔκαμεν αὐτὴ ἡ Βουλγαρία ὑπὲρ τῶν γυναικῶν της. Δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ νεωτερίζωμεν ἐπὶ πραγμάτων, ἅτινα οὐδεὶς πρὸ ἡμῶν ἐφήρμοσε, ἀλλὰ νὰ τελειοποιῶμεν τὰ κακῶς κείμενα ἐπὶ ταῖς βάσεσι τῶν καλῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ἀλλαχοῦ λειτουργούντων. Σχηματίσατε σχολεῖα τέλεια, σχολεῖα πρότυπα διὰ τὰ θήλεα, καὶ ἀναγκάσατε τότε τοὺς ἐπὶ τῶν ἐδιωτικῶν νὰ σᾶς μιμηθῶσι, νὰ ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμά σας. Εἶναι ἀνάγκη ἐπείγουσα νὰ φροντίσῃ πλέον καὶ ἡ Ἑλλὰς περὶ μορφώσεως Ἑλληνίδων!

Τοῦτο εἶναι ἴσως προτιμότερον, σωστικώτερον, ἀποτελεσματικώτερον ἢ ἡ κατασκευὴ πολλῶν χιλιάδων λευγῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Ἡ κατάρριψις τοῦ φραγμοῦ τῆς γυναικείας ἀμαθείας, τοῦ παραλύοντος τοὺς ἠθικοὺς δεσμοὺς τῶν μελῶν πάσης οἰκογενείας δέον νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῶν γυναικῶν μορφώσεως.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δέον νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχήν των ἢ τὰ τῆς θηλείας ἐκπαιδεύσεως νομοθετοῦντες, ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ προσελκύσωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν γυναικῶν καὶ συντελέσωσιν εἰς θεραπείαν μιᾶς τῶν πρωτίστων καὶ μᾶλλον ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ πτωχοῦ αὐτοῦ τόπου.

Πεπείσμεθα ὅτι ἐπιτροπὴ συνισταμένη ὑπὸ ἀνδρῶν ἐξεχόντων ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τιθεμένων τὸ κοινὸν καλὸν ὑπερθεν πάσης κομματικῆς ἀποχρώσεως, θέλει λάβει ὑπ' ὄψει τὰς παρατηρήσεις μας ταύτας καὶ θέλει προβῇ εἰς τροποποιήσιν πάντων τῶν ἄρθρων, τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν θηλείαν ἐκπαίδευσιν καὶ μὴ ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀληθοῦς καὶ σκοπίμου πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἠθικῆς διαπλάσεως τῆς γυναικός.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ II

Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας

Γ.

Τὰ ὅρια τοῦ κράτους της ἐπεξέτεινε μέχρι τοῦ Ἰσμαϊλίου καὶ τῆς Βορειοανατολικῆς Πολωνίας. Κατέλαβε τὴν Κριμαίαν καὶ ἀνέπτυξε μετὰ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως τοιαύτην τακτικὴν διπλωματίας, ἣν οὐδεὶς πολιτικὸς ἀνὴρ οὔτε πρὸ αὐτῆς, οὔτε μετ' αὐτὴν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτελέσῃ.

Αἰκατερίνα ἡ II ὑπῆξε ἡ Σεμίραμις καὶ ἡ Κλεοπάτρα ἐνταυτῷ τοῦ Βορρᾶ. Μήπως ὁ ρωμαντικὸς ἐκεῖνος ἀνὰ τὴν Κριμαίαν περίπατός της ὁ τοιοῦτον πολιτικὸν σχέδιον ὑποκρυπτων δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὰ ὑπερφυσικὰ καὶ μυθώδη τῆς ἐν τῷ Κύδνῳ ναυσιπλοΐας. Μὴ κατὰ τὴν πρὸς τὴν Ταυρίδα, τὴν ὑπὸ τοῦ αἵματος τῆς Ἰριγενείας ἐξαγνισθεῖσαν, ἐκδρομήν της δὲν συνήντα τις ὁλόκληρον τάγμα νέων Ἀχιλλέων, καθ' ὃν χρόνον ἡ σκιὰ τοῦ Μεγάλου Πέτρου ἐφαίνετο πλανωμένη ὕπερθεν πασῶν τῶν θυητῶν ἐκείνων κεφαλῶν. Καὶ παρὰ τὴν αὐστηρὰν ταύτην ἱστορικὴν εἰκόνα μὴ δὲν ἀντηνάκλων ὡς ἐν μαγικῇ καὶ χρυσῇ ὀπτασίᾳ αἱ χίλιαι καὶ μία νύκτες τῆς Χαλιμᾶς. Συνοπτικὴν περιγραφὴν τοῦ πλούτου καὶ τῶν μαγειῶν τούτων ἀναγινώσκει τις εἰς τὰς ἀκολούθους γραμμάς, τὰς χαραχθείσας ὑπὸ τοῦ ἀκολουθήσαντος αὐτὴν εἰς τὸ ἀνὰ τὴν Κριμαίαν ταξείδιόν της πρίγκηπος de Ligne.

«*Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διηρχόμεθα ἀτελεύτητον σειρὰν ἐρήμων, ἀρχικῶς κατοικουμένων ὑπὸ βαρβάρων ὀιδῶν. Εἰς πάντα σταθμὸν εὑρίσκομεν ἑτοίμους σκηνάς, φερούσας τὰ σήματα τῆς Α. Μεγαλειότητος ἔνθα μᾶς ἀνέμενον προγεύματα, γεύματα καὶ δεῖπνοι, ὧν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν μόνον λαοὶ Ἀσιανοὶ ἠδύναντο νὰ ἐπινοήσωσι. Ἡ αὐτοκράτειρα εἰς πάντα τοιοῦτον σταθμὸν προσέφερε δῶρα, ἀνερχόμενα εἰς ἑκαταστύας ὅλας χιλιουβλίων. Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν ὑψοῦντο μεγαλοπρεπεῖς ἀψῖδες καὶ θριαμβευτικὰ τρόπαια. Ἀνὰ πᾶσαν δ' ἑσπέραν τὰ πολύχροα φῶτα τῶν πυροτεχνημάτων μετέβαλλον τὰς ἐρήμους ἐκείνας ἐκτάσεις εἰς μακρὰν ἄλυσον μυθωδῶς καιομένων χωρῶν· χοροὶ ὑπαίθριοι, μουσικαὶ συναυλίαι, ᾄσματα, καὶ ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι παρηκολούθουν τὴν λατρευομένην ἄνασσαν. Κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας μοὶ εἶχεν ἀνατεθῆ νὰ ῥίπτω χρήματα ἀπὸ τῶν θυρίδων τῆς ἁμάξης καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὁδοῦ. Ὑπὲρ τὰ δέκα ἑκατομμύρια ρουβλίων διετέθησαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ὑπ' ἐμοῦ.*»,

Ἡ γυνὴ ἥτις τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐντὸς ὀλίγου σχετικῶς χρόνου ἐπετέλεσε, ἥτις ἐβασίλευσεν ἐπὶ πεντακοσίων τεσσαράκοντα πόλεων, ἐπὶ τεσσαράκοντα δύο Κυβερνείων, ἐπὶ ἀναριθμήτων νήσων ἀπὸ τῆς Καμτσιάτικας μέχρι τῆς Ἰαπωνίας, ἐπὶ ὀγδοήκοντα ἑκατομμυρίων δούλων καὶ ἐλευθέρων, ἀπέθανε μόνη, ἐντελῶς μόνη, χωρὶς οὔτε εἷς τῶν πολυαρίθμων δούλων της νὰ εὑρεθῇ, πλησίον της, ἵνα δι' ὀλίγου ὕδατος, βρέξῃ τὰ ὑπὸ τοῦ θανάτου μαρανθέντα χείλη της. Καὶ ὅμως τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶχεν ἐγερθῆ τῆς κλίνης της εὔθυμος, εἶχε λάβει τὸνκαφφέν της ἀναγινώσκουσα ἓν δίστιχον τοῦ ἄρτι ἐκ τῶν σφαγῶν τοῦ Ἰσμαϊλίου ἐπανακάμψαντος Σουβάρωφ. Ἔπεσε πληγεῖσα ὑπὸ ἀποπληξίας, χωρὶς οὔ ε τὸν υἱόν της Τσάρεβιτς Παῦλον νὰ ἀσπασθῇ.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ Αἰκατερίνα ἐπροστάτευσε καὶ ἐνεθάρυνε τὴν φιλολογίαν χωρὶς νὰ ἀγαπᾷ τὰ γράμματα.

Τοῦτο εἶναι ἀνακριβές. Ἡ Αἰκατερίνα ἦτο γυνὴ φιλομαθής, τὰς ὀλίγας δὲ ὥρας τῆς ἀνέσεώς της διήρχετο μελετῶσα καὶ γράφουσα. Ἔγραψεν ὡραῖα διηγημάτια, ὧν συλλογὴν ἐδημοσίευσεν ὁ Grimm. Τῆς φιλολογικῆς δ' ἀληθῶς δεξιότητός της ἀλάνθαστος γνώμων εἶναι ἡ μετάφρασις τοῦ Βελισσαρίου. Ἠγόρασε, ἀντὶ μυθώδους ποσοῦ, ὁλόκληρον τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Διδερώ, προσέφερε δὲ ἐτησίως ἑκατὸν χιλ. φρ. πρὸς τὸν φιλόσοφον Δ' Ἀλαμπὲρ, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ υἱοῦ της. Οὗτος ἀπεποιήθη ὑπὸ πνεύματος φιλοσοφίας, ἔλεγε πρὸς τοὺς φίλους του. Ἠπατᾶτο. Ὁ ἀληθὴς φιλόσοφος ἤθελεν εὐχαρίστως ἀφήσει τὸν τόπον του, ἵνα ἐμπνεύσῃ καὶ μεταδώσῃ τὴν σοφίαν του εἰς ἕνα μέλλοντα αὐτοκράτορα.

Ἡ ἀλληλογραφία αὐτὴ τῆς Αἰκατερίνης μετὰ τοῦ φιλοσόφουΒολταίρου εἶναι μία ἔτι ἀπόδειξις τῆς ζωηρᾶς αὐτῆς συμπαθείας πρὸς πᾶν τὸ πνευματικόν. Ὁ Βολταῖρος ἔλεγε πάντοτε μετ' εὐχαριστήσεως: *Ἡ Κάτω μου ἀγαπᾷ τοὺς φιλοσόφους*, τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου της θὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν λήθην τῆς αἰωνιότητος.

Οὐδὲν ἦτο ἀδύνατον διὰ τὴν θαυμασίαν αὐτὴν γυναῖκα. Ἔπραξε τὸ πᾶν. Συνέταξε κώδηκα ὡς ὁ Ναπολέων, ἵδρυσεν ἀκαδημίας, ἔγραψε φιλοσοφικὰ συγγράμματα, ἀνεκάλυψε νέας χώρας, ἔκτισε πόλεις καὶ Κυβερνεῖα. Ἰδοὺ διατὶ ὁ φιλόσοφος Βολταῖρος ἀπεκάλεσεν αὐτήν: «*Αἰκατερίνη ὁ Μέγας*» Ναί! *Μέγας*! Διότι ἐγνώριζε τὴν αὐτοκρατορικὴν τέχνην εἰς πεῖσμα ὅλων τῶν βασιλέων, οἵτινες τῇ διεφιλονίκουν τὸν τίτλον τοῦτον. Ἠγείρετο τὴν 6ην ὥραν τῆς πρωΐας καὶ κατεκλίνετο τὴν 1ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἑσπέρας. Ὅ,τι ἀφήρει ἡ Αἰκατερίνα ἀπὸ τὸν ὕπνον της τὸ ἔδιδεν εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ εἰς τὴν δόξαν τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος. Ἔλεγε εἰς τὸν φίλον της Διδερώ: «*Φθάνει ἡ φλυαρία, ὑπάγω εἰς τὸ ἔργον μου, πρέπει νὰ κερδίσω τὸ ψωμὶ τοῦ κράτους μου.*» Ἵνα σχηματίσῃ τις ἰδέαν τῆς πολιτικῆς μεγαλοφυΐας, ἔτι δὲ καὶ τῆς χάριτος τοῦ γράφειν τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τὴν κάτωθι ἀνέκδοτον αὐτῆς πρὸς τὸν Βολταῖρον ἐπιστολήν:

«Δὲν θέλετε ποσῶς τὴν εἰρήνην, Κύριε. Ἐστὶ ἥσυχος· μέχρι τοῦδε οὐδαμοῦ ἐγένετο λογος περὶ αὐτῆς. Συμφωνῶ ἐν τούτοις μεθ' ὑμῶν καὶ παραδέχομαι ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι καλόν τι, καὶ ἐνόσῳ εἴχομεν εἰρήνην ἐθεώρουν αὐτὴν ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς εὐτυχίας. Ἀλλ' ἀφότου ἀπὸ διετίας ἤδη εὑρίσκομαι εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, ἐξωκειώθην τόσον μὲ τὸν πόλεμον, ὥστε εὑρίσκω ἐν αὐτῷ στιγμὰς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας. Τὸ μόνον ἐλάττωμά του εἶναι ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ δὲν δύναταί τις νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του ὡς ἑαυτόν.

Εἶχον ἐξοικειωθῆ μὲ τὴν σκέψιν ὅτι δὲν εἶναι τίμιον νὰ πράττῃ τις κακὸν πρὸς τοὺς ἄλλους. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν πταίω, ἐὰν ὁ Μουσταφᾶς ἠθέλησε τὸν πόλεμον, δὲν αἰσθάνομαι καὶ οὐδεμίαν τύψιν συνειδήσεως διὰ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου τούτου ἐπακολουθήσαντα. Οὐδέποτε μὲ ἐδελέασεν ἡ προσδοκία θριαμβευτικῆς νίκης, ἀλλ' οὔτε μοὶ ἀπαρέσκουσι μεγάλα ἱστορικὰ γεγονότα.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ στιγμὴ τῆς εἰρήνης δὲν μοὶ φαίνεται πολὺ προσεχής, καίτοι οἱ Τοῦρκοι νομίζουσιν ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν πόλεμον ἐπὶ πολύ. Ἐὰν ὁ φανατισμὸς καὶ ἡ ἐμπάθεια δὲν κατεῖχε τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, δὲν θὰ ἐλησμόνουν τόσον ταχέως ὅτι ὁ μέγας Πέτρος ἐξηκολούθησε τὸν πόλεμον ἐπὶ τριάκοντα ἔτη, μαχόμενος ὁτὲ μὲν κατ' αὐτῶν τῶν Τούρκων, ὁτὲ δὲ κατὰ τῶν Σουηδῶν, Πολωνῶν, καὶ Περσῶν, χωρὶς οὐδεμίαν ἡ αὐτοκρατορία νὰ ὑποστῇ ἐξάντλησιν. Τοὐναντίον οἱ πόλεμοι οὗτοι ἔσχον πάντοτε ὡς συνέπειαν νέαν τινὰ πρόσοδον, ἀναζωογονοῦσαν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἐν τῷ κράτει κυκλοφορίαν.

Τὸ περὶ εἰρήνης σχέδιόν σας ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἐν τῷ μύθῳ μερίδα τοῦ λέοντος. Θέλετε τὰ πάντα διὰ τὴν εὐνοουμένην σας, ἐξαιρῶν ἐντελῶς τὰς λεγεῶνας τῆς Σπάρτης, οἷς ἔπονται οἱ ἰσθμικοὶ ἀγῶνες. Ἀφήσατε ἐλευθέραν τὴν δρᾶσιν τοῦ Σουλτάνου Ἀζοὺ—Βέη. Θὰ ἴδητε πόσον χαριτωμένος θὰ εἶναι μετὰ τὴν κατὰ τὴν θην Ἰουνίου κατάκτησιν τῆς Δαμασκοῦ. Ἐὰν ἡ ἀγαπητή σας Ἑλλὰς, ἥτις περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἐκδήλωσιν εὐχῶν, ἐνήργει μεθ' ἧς δραστηριότητος ἐργάζεται ὁ ἄρχων τῶν Πυραμίδων, τὸ Θέατρον τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἤθελε εἶσθε πλέον λαχανόκηπος καὶ τὸ Λύκειον σταῦλος. Ἀλλ' ἐὰν ὁ πόλεμος αὐτὸς παραταθῇ ὁ ἐν Κζάρσκο—Ζέλο κῆπος μου θὰ μεταβληθῇ εἰς ἀληθὲς κενοτάφιον, ἔνθα διὰ πᾶν ἐπίσημον γεγονὸς ἀνεγείρω καὶ ἓν μνημεῖον. Ἡ μάχη τοῦ Κογοὺλ, καθ' ἣν δέκα δέκα ἐννέα χιλιάδες ἀνδρεῖοι μου ἐνίκησαν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλ. ἐχθροῦ διαιωνίσθη ἐν τῷ κήπῳ μου δι'ἑνὸς ὀβελίσκου, ἐφ' οὗ ἐπιγράφεται τὸ θαυμάσιον τοῦτο γεγονὸς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ.

Ἡ ἐν Τσεσμὲ ναυμαχία διαιωνίσθη διὰ στήλης θριαμβευτικῆς φερούσης ἔμβολα νηῶν καὶ ἀνεγερθείσης ἐντὸς μεγάλης τεχνητῆς λίμνης. Ἡ κατάληψις τῆς Κριμαίας ἐσημάνθη διὰ κολοσσιαίων διαστάσεων στήλης. Ἡ εἰς τὸν Μωρέαν κάθοδος καὶ ἡ κατάληψις τῆς Σπάρτης ἐπίσης διὰ μεγάλης στήλης. Πάντα ταῦτα κατεσκευάσθησαν δι' ὡραίου μαρμάρου, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰταλοὶ ἐθαύμασαν. Τὰ μάρμαρα ταῦτα ἀπεσπάσαμεν ἀπὸ τῶν ὡραίων ὀχθῶν τῆς λίμνης Λαδόγας ἢ μετηνέγκομεν ἐκ τῆς ἐν Σιβηρίᾳ Κατερινουπόλεως, καὶ τὰ χρησιμοποιοῦμεν ἀξιόλογα, ὡς βλέπετε.

Πλὴν τούτου ὄπισθεν τοῦ κήπου μου, ἐντὸς τοῦ δάσους ἀπεφάσισα νὰ ἐγείρω ναὸν Μνημοσύνης, πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ μεταβαίνῃ τις διὰ θριαμβευτικῆς ἀψῖδος. Πάντα τὰ ἄξια λόγου γεγονότα τοῦ παρόντος πολέμου θὰ σημειωθῶσιν ἐπὶ μεταλλίων μὲ ἁπλᾶς καὶ συντόμους ἐπιγραφὰς καὶ μὲ τὰς ἡμερομηνίας καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πρωτουργῶν. Ἀξιόλογος Ἰταλὸς ἀρχιτέκτων ἐργάζεται τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ, ὅστις θὰ ἦναι, ἐλπίζω, ἀριστούργημα τέχνης καὶ καλλαισθησίας, θὰ ἀποτελῇ δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ παρόντος πολέμου. Ἡ ἰδέα αὕτη μὲ διασκεδάζει μεγάλως, ἐλπίζω δὲ ὅτι θὰ τύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας σας.

Μέχρις οὗ πεισθῶ ὅτι ὁ περίπατος ὃν μοὶ προτείνετε ἐπὶ

τοῦ Σκαμάνδρου ἔσται εὐχαριστότερος τοῦ τῆς ὡραίας Νεύας, θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ προτιμῶ τὸν τελευταῖον τοῦτον. Δὲν ἀναλαμβάνω τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Τρωάδος, ἀφοῦ ἐδῶ εἰς τὸ πλευρόν μου κατεστράφη ὑπὸ πυρκαϊᾶς ὁλόκληρος πόλις, ἣν ὀφείλω νὰ ἀνοικοδομήσω »

«Λαμβάνω καὶ πάλιν τὸν κάλαμον, ἵνα σᾶς παρακαλέσω νὰ δεχθῆτε τὴν μηλωτὴν ταύτην, ἥτις θέλει σᾶς προφυλάξει κατὰ τοῦ ψυχροῦ ἀνέμου καὶ τῆς δρόσου τῶν Ἄλπεων. Ὅταν ἔλθητε νὰ μὲ εὕρητε εἰς Κωνσταντινούπολιν (ἡ αὐτοκράτειρα ἦτο βεβαία ὅτι θὰ κατελάμβανε τὴν Κων]πολιν), θὰ φροντίσω νὰ σᾶς στείλω ἓν ὡραῖον Ἑλληνικὸν ἔνδυμα, ὑπενδεδυμένον μὲ τὰ πολυτιμότερα γουναρικὰ τῆς Σιβηρίας. Τὸ φόρεμα τοῦτο εἶναι πολὺ πλέον εὐμεταχείριστον καὶ πολὺ ὡραιότερον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ περικομμένα καὶ πτωχὰ ἐνδυμάτια, ἅτινα ὅλη ἡ Εὐρώπη σήμερον συνειθίζει, καὶ δι' ὧν οὐδεὶς γλυπτὴς μέχρι τοῦδε κατ.δέχθη νὰ ἐνδύσῃ τὰ ἀγάλματά του, ὑπὸ φόβου μὴ φανῶσι γελοῖα. *Αἰκατερίνα* !

Ἑλένη Γεωργιάδου

ΠΕΡΙ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

Τοὺς πτωχοὺς δυνάμεθα νὰ βοηθῶμεν κατὰ δύω τρόπους πολὺ ἀλλήλων διαφέροντας. Ὁ μὲν τούτων ταπεινοῖ, ὁ δὲ τιμᾷ τὸν βοηθούμενον. Ταπεινοῦμεν τὸν πτωχόν, ὅταν φροντίζωμεν νὰ θεραπεύωμεν τὰς γηΐνους, τὰς σωματικὰς μόνον αὐτοῦ ἀνάγκας, τὴν πεῖναν, τὸ ψύχος καὶ πᾶν ἐν γένει ὅ,τι κινεῖ εἰς οἶκτον. Ὅταν φέρωμεν αὐτὸν εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην τοῦ νὰ δέχηται πάντοτε, χωρὶς νὰ δύναταί ποτε ν' ἀνταποδώσῃ τι ἐπάξιον τοῦ ληφθέντος, ὅταν τῷ δίδωμεν τεμάχιον ἄρτου, ἔνδυμα, ἤ τι ἄλλο τὰ ὁποῖα δὲν θέλομεν βεβαίως ποτὲ τῷ ζητήσει. Τιμῶμεν ὅμως τὸν πτωχόν, ὅταν φροντίζωμεν περὶ τῆς ψυχῆς του πρῶτον, περὶ τῆς θρησκευτικῆς, ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτοῦ ἀγωγῆς, περὶ παντὸς τοῦ καθιστῶντος αὐτὸν ἐλεύθερον καὶ τοῦ δυναμένου νὰ τὸν καταστήσῃ μέγαν. Ὅταν ἐν τῷ τρέφοντι ἄρτῳ συνενοῦμεν τὴν παρηγοροῦσαν ἐπίσκεψιν, τὴν διαφωτίζουσαν συμβουλήν, τὸ ἀναζωπυροῦν τὸ καταβληθὲν θάρρος θλίψιμον τῆς χειρός, ὅταν μεταχειριζώμεθα τὸν πτωχὸν μετὰ σεβασμοῦ οὐ μόνον ὡς ἴσον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνώτερον, διότι ὑποφέρει ὅ,τι δὲν ἠθέλομεν ἴσως ἡμεῖς ὑποφέρει, διότι εἶναι μεταξὺ ἡμῶν ὥς τις ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοκιμάσῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἡμῶν ἀγάπην καὶ μᾶς σώσῃ διὰ τῶν ἔργων μας.

Ἡ βοήθεια τιμᾷ τότε τὸν πτωχόν, διότι δύναται ν' ἀποβῇ ἀμοιβαία, διότι πᾶς ἄνθρωπος δίδων σήμερον συμβουλὴν, παρηγορίαν δύναται νὰ λάβῃ αὔριον ἀνάγκην συμβουλῆς, παρηγορίας, διότι ἡ χείρ, τὴν ὁποίαν θλίβομεν, θὰ θλίψῃ τὴν ἰδικήν μας, ἡ ἐνδεής αὕτη οἰκογένεια, ἣν ἠγαπήσαμεν, θὰ μᾶς ἀγαπήσῃ καὶ θὰ ᾖναι μᾶλλον ἢ ἐξωφλημένη ὅταν ὁ γέρων οὗτος, ἡ εὐσεβὴς αὕτη οἰκοδέσποινα, τὰ μικρὰ ταῦτα παιδία προσευχηθῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ κοινωνισταὶ διατείνονται ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη ἐξυβρίζει τὸν πτωχόν, διότι τὸν ταπεινοῖ, διότι δὲν τῷ ἐπιτρέπει νὰ κόψῃ τὸν μέλανα ἄρτον του χωρὶς νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι εἶναι ὑπόχρεως εἰς τοὺς αὐτοκαλουμένους εὐεργέτας του καὶ ὅτι γενόμενος ὑπόχρεως αὐτῶν παύει τοῦ νὰ ᾖναι ἴσος. Ζητοῦσιν ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τῆς ἐνδείας κατατεθλιμμένων διανομὴν ἱκανοποιοῦσαν καὶ μὴ ὑποχρεοῦσαν αὐτούς, διακανόνησιν ἐξοφλοῦσαν αὐτοὺς τελείως πρὸς τὴν κοινωνίαν.

Τὴν δοξασίαν τούτην τῶν κοινωνιστῶν παραδέχονται δυστυχῶς πολλοί, διότι ἀφορᾷ εἰς τὸ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρωπίνων αἰσθημάτων, τὸ πάλλον ὑπὸ τὰ ράκη ὡς καὶ ὑπὸ τὸν χρυσὸν καὶ τὴν μέταξαν: τὴν οἴησιν. Ναί, ἡ αἰωνία ἐλπὶς τῆς ἀνθρωπίνης οἰήσεως εἶναι τὸ ν' ἀπαλλαγῇ παντὸς ὅ,τι ὑποχρεοῖ, διότι πᾶσα ὑποχρέωσις ὑπονοεῖ ὑποταγήν· ἀλλ' εἶναι ἐλπὶς αἰωνίως ἠπατημένη. Οὐδεὶς ποτε ἄνθρωπος ὅσων δήποτε καὶ ἂν ἀπολαύῃ ἀγαθῶν δύναται νὰ κατακλιθῇ ἐσπέραν τινὰ πεπεισμένος ὅτι οὐδενὶ χρεωστεῖ τι. Οὐδεὶς υἱὸς δύναται νὰ ἐξοφληθῇ πρὸς τὴν μητέρα του, οὐδεὶς τίμιος οἰκογενειάρχης νὰ εὕρῃ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οὐδὲν χρεωστεῖ τῇ ἀγάπῃ τῆς συζύγου του καὶ τῇ νεότητι τῶν τέκνων του.

Ἡ θεία πρόνοια δὲν ἐπέτρεψε ν' ἀμφιταλαντεύωνται αἱ κοινωνικαὶ σχέσεις ὡς τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν καλῶς διευθυνομένου ἐμπορίου, οὐδ' ὡς διπλογραφικὸν βιβλίον αἱ τῆς ἀνθρωπότητος νὰ κανονισθῶσι ὑποθέσεις. Πᾶσα ἡ τέχνη τῆς θείας προνοίας καί, οὕτως εἰπεῖν, πᾶσα ἡ προσπάθειά της τείνει τοὐναντίον εἰς τὸ νὰ συνδέσῃ τὸ παρελθὸν πρὸς τὸ μέλλον, τὰς γενεὰς πρὸς τὰς γενεάς, τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν ἄνθρωπον διὰ σειρᾶς ἀγαθοεργιῶν, αἵτινες ὑποχρεοῦσι, καὶ εὐεργεσιῶν, αἵτινες δὲν ἐξοφλοῦνται.

Ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἀνταμοιβὴ εὐεργεσιῶν μὴ ἐχουσῶν ἀντιμισθίαν. Ὁ ἐνδεὴς ἐκπληροῖ μυστήριον ἐξιλασμοῦ, θυσίαν, αἱ ὠφέλειαι τῆς ὁποίας ἐπαναπίπτουσιν ἐφ' ἡμῶν καὶ εἴμεθα ὀλιγώτερον ἀσφαλεῖς ὑπὸ τὸ ἀλεξικέραυνον τῶν στεγῶν ἡμῶν ἢ ἐν τῇ προσευχῇ τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ τῶν μικρῶν τούτων παιδίων τῶν κοιμωμένων ἐπὶ δέσμης ἀχύρου ἐν τῇ πτωχικῇ καλύβῃ των.

Ἐάν τις φοβῆται μὴ ὑποχρεώσῃ τὸν δεχόμενον τὴν ἐλεημοσύνην, ἡ πεῖρα θέλει τὸν διδάξει ὅτι ὑποχρεοῖ ἐπίσης καὶ τὸν δίδοντα. Ὁ γνωρίζων τὴν ὁδὸν τῆς οἰκίας τοῦ πτωχοῦ οὐδέποτε κρούει τὴν θύραν του ἄνευ σεβασμοῦ. Γνωρίζει ὅτι ὁ ἐνδεὴς δεχόμενος παρ' αὐτοῦ τὸν ἄρτον ὡς παρὰ τοῦ Θεοῦ τὸ φῶς τὸν τιμᾷ, γνωρίζει ὅτι δύναται νὰ πληρώσῃ τὴν ἐν τοῖς θεάτροις καὶ ταῖς δημοσίαις ἑορταῖς εἴσοδον, ἀλλ' οὐδέν ποτε θὰ πληρώσῃ δύω δάκρυα χαρᾶς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς δυστυχοῦς μητρός, οὐδὲ τὸ θλίψιμον τῆς χειρὸς τιμίου ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθησαν ἐργασίαν.

Ὅλοι δυστυχῶς φερόμεθα ὑπεροπτικῶς καὶ ἀποτόμως πρὸς τοὺς χειρώνακτας, ἀλλ' ὑπάρχουσι καί τινες ἄμοιροι ἀβρότητος φερόμενοι ἀποτόμως πρὸς τὸν δυστυχῆ, τὸν ὁποῖον ἐβοήθησαν, καὶ μὴ ἐννοοῦντες ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη ὑποχρεοῖ τὸν δίδοντα καὶ τῷ ἀπαγορεύει τὴν ἐκδήλωσιν παντὸς τοῦ ὁμοιάζοντος πρὸς μορφὴν εὐεργετήματος.

Ὅσοι δογματίζουσι κατὰ τῆς ἐλεημοσύνης, ἂς κλείσωσι τὴν θύραν εἰς τοὺς πτωχούς, ἂς μὴ ζητῶσι νὰ πικράνωσι τὸ ποτήριον τοῦ ὕδατος, τὸ ὁποῖον τὸ Εὐαγγέλιον διατάττει νὰ προσφέρωμεν αὐτοῖς. Ὄχι, δὲν ὑπάρχει μεγαλείτερον ἁμάρτημα ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἢ τὸ νὰ τὸν μάθωσι νὰ μισῇ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ ν' ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τοῦ δυστυχοῦς τὴν εὐγνωμοσύνην, τὸν τελευταῖον πλοῦτον, ὅστις τῷ μένει, ἀλλὰ τὸν μεγαλήτερον ὅλων, διότι ἐξ ὅσων λαμβάνει δὲν ὑπάρχει τι τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δύνηται νὰ πληρώσῃ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ **Ἰφιγένεια Α. Πασσαλίδου.**

Η ΓΥΝΗ ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ XIX ΑΙΩΝΑ

Ἀμερική.

[Συνέχεια]

Ἐν Πανσυλβανίᾳ, Μασσαχουσέτη, Ἰόβα καὶ Μιχιγκάμῃ, αἱ γυναῖκες ἰατροὶ κατέχουσιν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπισήμους θέσεις εἰς τὰ φρενοκομεῖα. Πολλαὶ τούτων ἵδρυσαν νοσοκομεῖα, ὡς τὸ κατὰ τὸ 1857 ἱδρυθὲν τοιοῦτον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑπὸ τῶν τριῶν ἰατρῶν κ. κ. Ἐλισάβετ Βλάκβελ, Αἰμυλίας Βλάκβελ καὶ Μαρίας Ζακρεύσκας. Κατὰ τὸ 1861 ἡ τελευταία αὕτη διωρίσθη διευθύντρια καὶ ἀρχίατρος τοῦ ἐν Βοστώνῃ ἱδρυθέντος νοσοκομείου τῶν γυναικῶν καὶ παίδων. Κατὰ τὸ 1862 ὁμοίας φύσεως νοσοκομεῖον ἱδρύθη ἐν Φιλαδελφείᾳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἰατρῶν κ. κ. Ἄννης Πρέστον καὶ Ἐμμελίνης Κλαβελάνδ. Κατὰ τὸ 1865 νέον νοσοκομεῖον ἱδρύθη ἐν Χικάγῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰατροῦ κ. Μαρίας Θόμσον. Πληθὺς δὲ δευτέρας τάξεως γυναικείων νοσοκομείων ἱδρύθησαν ἀνὰ πάσας τὰς δευτερευούσας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς.

Κατὰ τὸν πόλεμον τῆς *Διαιρέσεως* τῆς Ἀμερικῆς δύο ἰατροὶ γυναῖκες αἱ κ. κ. Μαρία Βάλκερ καὶ Μαρία Ἴτη ὑπηρέτησαν ὡς χειρουργοὶ εἰς τὸν στρατόν, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ φανῶσι δειλιῶσαι καὶ ταραττόμεναι διὰ τὴν βροχὴν τῶν σφαιρῶν, αἵτινες ἔπιπτον ὑπὲρ τὰς κεφαλάς των. Ἡ τελευταία μάλιστα τούτων μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ ἔσπευδεν εἰς περισυλλογὴν τῶν τραυματισμένων πρὸ τοῦ τέλους τῆς μάχης, ὥστε ἐπληγώθη πολλαχοῦ τοῦ σώματος, ἀπολέσασα μάλιστα καὶ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν.

Σήμερον ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τῶν γυναικῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μεταξὺ 30 καθηγητῶν οἱ 16 εἶναι γυναῖκες.

Εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν τῶν γυναικῶν ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐπὶ 29 καθηγητῶν ἰατρῶν, αἱ 15 εἶναι γυναῖκες. Ὑπὲρ τὰ 350 δὲ ἰατρικὰ συγγράμματα καὶ ἐναίσιμοι διατριβαὶ ἔχουσιν ἐκδοθῆ ὑπὸ διαφόρων γυναικῶν ἰατρῶν ἐν Ἀμερικῇ.

Κατ' ἀρχὰς αἱ γυναῖκες ἰατροὶ ἀπήντησαν μεγάλας δυσκολίας, ἵνα γίνωσι δεκταὶ ὡς ὑπότροφοι ἐν τοῖς νοσοκομείοις. Οἱ ἄνδρες συνάδελφοί των εἰργάσθησαν ὅπως ἐκ παντὸς τρόπου παρακωλύσωσι τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν, ἡ ἐπιμονὴ ἐν τούτοις τῶν γυναικῶν καὶ τὰ εὐφυῆ ἐπιχειρήματα των ὑπερίσχυσαν τῶν ἀνδρικῶν ἀντενεργειῶν.

Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς ἐν Χικάγῳ λέσχης τῶν γυναικῶν κατορθώθη νὰ εἰσαχθῶσι γυναῖκες ὑπότροφοι ἰατροὶ καὶ εἰς τὴν ἀνδρικὴν κλινικὴν τοῦ ἰατροῦ Βουφόρ. Ἐν Ἰλλινουὰ τὸ νοσοκομεῖον τῶν τυφλῶν καὶ κωφῶν δέχεται ἐπίσης ἰατροὺς γυναῖκας ὑποτρόφους. Τὸ Φρενοκομεῖον τοῦ Χικάγου ἔχει δύο γυναῖκας φρενολόγους ὑποτρόφους· ἰατροὺς καὶ τὸ πτωχοκομεῖον μίαν τοιαύτην.

Τὸ νοσοκομεῖον τῶν αἰφνιδίων δυστυχημάτων, ὡς πτώσεων, πληγῶν κ. λ. διευθύνεται ὑπὸ συμβουλίου συνισταμένου ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ γυναικῶν. Τὸ νοσοκομεῖον Κόσκ δέχεται εἰς διαγωνισμὸν ἐξ ἴσου γυναῖκας καὶ ἄνδρας ἰατρούς. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω ὁριζομένας θέσεις προτείνονται ὑποψήφιοι ὑπὸ τῆς ἐν Χικάγῳ γυναικείας λέσχης. Ἐν Μεξικῷ διασημοτέρα τῶν χειρούργων ἰατρῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων εἶναι ἡ κ. Ματθίλδη Μοντόγια.

Καρολίνα Σχιούλτς (ἰατρὸς)

ΜΗ ΞΕΣΚΟΝΙΖΕΤΕ, ΑΛΛΑ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΕ

Εἶναι ἀρχαιοτάτη συνήθεια τὸ ξεσκόνισμα καὶ τίναγμα, ὡς κοινῶς λέγουσιν, ἀποτελεῖ δὲ ἓν τῶν οὐσιωδεστάτων χαρακτηρισμῶν τῆς καλῆς οἰκοκυρᾶς. Ἴδετέ τας τὴν πρωΐαν. Κτυποῦσι τὰ ἐδώλια καὶ τὰς ἕδρας μὲ λεπτὰς ῥάβδους, ἡ ψύκτρα διαδέχεται τὴν πρώτην αὐτῆν ἐργασίαν, ὅσε καὶ νέφη νέως ἐγείρονται ἐντὸς τοῦ δωματίου, καταφανῆ ἰδίᾳ γενόμενα, ὅπου αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου ἐλευθέρως προσπίπτουσι.

Τὸ πτιλωτὸν σάρωθρον περιφέρεται μετὰ σπουδῆς ὑπὸ τῆς πυρετώδους χειρὸς τῆς κυρίας ἢ τῆς ὑπηρετρίας ἀνὰ πᾶσαν θήκην, γωνιόστατον, ἢ τράπεζαν ἢ ἐρμάριον ἢ βιβλιοθήκην. Πολλάκις καὶ ἐπανειλημμένα φυσήματα ἐπὶ τῶν μικρῶν σκευῶν καὶ κομψοτεχνημάτων ἐκτοπίζουσι τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπικαθεζομένην κόνιν. Τέλος ἡ κυρία κάμνει τὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν, ὁ ὀφθαλμός της λάμπει ὑπὸ χαρᾶς. Ἡ κόνις ἐξηφανίσθη, τὰ ἔπιπλα λάμπουσιν, ἡ καθαριότης θριαμβεύει.

Λοιπόν, κυρίαι μου, ἡ ἐπιστήμη σᾶς ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ θριάμβου τούτου, ὅστις μέχρισα καὶ ἀνεπόρθωτα συνεπάγεται κακά. Μὴ ξεσκονίζητε, αὐτὴ εἶναι ἡ λέξις ἥτις κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξέρχεται τοῦ στόματος πάντων τῶν φυσιολόγων Ἀκαδημαϊκῶν τοῦ κόσμου. Μὴ ξεσκονίζητε ἰδίως αἱ οἰκοκυραὶ ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τὸ ξεσκόνισμα εἶναι καλὰ οὐτοπία, πλάνη, ἀπάτη, ἀπώλεια καιροῦ. Τὸ ξεσκόνισμά σας διατηρεῖται μόνον μίαν—δύο ὥρας, ὅτε καὶ ἡ κόνις ἐπαναλαμβάνει τὴν προτέραν θέσιν της. Ἐγένει ὅμως καὶ εἰς τόπους, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ὡς ἡμεῖς τὴν κόνιν ὡς τὸ κυριώτατον προϊόν των, ἀπεδείχθη ἀκαδημαϊκῶς ὅτι τὸ ξεσκόνισμα ἐπάγεται ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐκτόπισιν τῆς κόνεως ἀπὸ τῶν ἐπίπλων εἰς τὸν ἀέρα τοῦ δωματίου, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου κυκλοφορεῖ ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν, ὅπως ἡσυχώτατα ἐπαναλάβῃ τὴν προτέραν θέσιν της μόλις τῇ στρέψετε τὰ νῶτα. Τὸ ξεσκόνισμα λοιπὸν ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἀτελεύστον ἱστὸν τῆς Πηνελόπης, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκείνη ἐπεδίωκε καλόν τι, ἐνῶ ἡμεῖς διὰ τοῦ ξεσκονίσματος ἐπιδιώκομεν τὴν καταστροφὴν τῆς ὑγείας ἡμῶν καὶ τῶν οἰκείων.

Ὡς γνωστὸν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ αἰωρεῖται πληθὺς νοσωδῶν σπερμάτων παντοειδοῦς φύσεως, ἅτινα ζητοῦσι κατάλληλον ἔδαφος ἵνα ζωογονηθῶσι καὶ πολυπλατιασθῶσι. Κατὰ τὰς ἐπιδημικὰς περιόδους εἰσδύουσιν εὐκόλως ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐπικίνδυνα μιασμώδη σπέρματα, ἅτινα καταπίπτουσιν ἐπὶ τραπέζης, σκεύους ἢ βιβλιοθήκης. Ἡ εὐήλογία, ἡ χολέρα, ὁ τυφοειδὴς πυρετός, ἡ φθίσις καὶ πᾶσαι αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι μεταδίδουσι τὰ μιασματικὰ σπέρματά των διὰ τῆς διὰ τοῦ ἀέρος εἰσαγομένης ἐντὸς τῶν οἰκιῶν κόνεως.

Τί συμβαίνει ὅθεν διὰ τοῦ ξεσκονίσματος. Τὰ μιασμώδη σπέρματα ἔμενον ἥσυχα ἐπὶ γωνίας τινος. Ζητεῖτε ἀφελέστατα καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς καθαριότητος νὰ τὰ φέρητε εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου πλησίον τοῦ στόματος ἢ τῆς ρινός σας, καὶ διὰ ταχείας εἰσπνοῆς τὸ δολοφόνον σπέρμα εἰσχωρεῖ εἰς τὸν ὀργανισμόν σας. Ἀρκεῖ λοιπὸν μία κίνησις τοῦ πτιλωτοῦ σαρώθρου σας, ἵνα φονεύσῃ ὑμᾶς ἢ τὸ τέκνον σας. Ὑπάρχουσι περιστάσεις, καθ' ἃς προτιμότερον εἶναι νὰ ἐκτίθηταί τις εἰς τὸ στόμιον πυροβόλου ἢ εἰς ἐπιδημικὴν κόνιν.

Καὶ ἐὰν ἔτι παραδεχθῶμεν ὅτι ἔχετε τὴν ἔκατον τύχην νὰ μὴ εἰσέδυσε μιασματικὴ κόνις ἐν τῇ οἰκίᾳ σας, ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾠκοδομήθη αὕτη καὶ πολλαὶ γενεαὶ ἀφῆκαν τὴν μιασματικὴν ἀποπνοήν των μεταξὺ τῶν τεσσάρων αὐτῆς τοίχων, ὑφίσταται ἐν τούτοις πάντοτε ἡ ἀνόργανος κόνις, ἥτις καταστρέφει τὸν ἀέρα, ὃν ἀναπνέομεν. Ὁ ἀὴρ οὗτος βεβαρυμένος ὑπὸ ὑλῶν πάσης φύσεως, εἶναι πτωχὸς εἰς ὀξυγόνον καὶ εἰσπνέουσαι αὐτὸν ὑποφέρομεν, καταλαμβανόμεθα ὑπὸ δυσπνοίας καὶ κεφαλαλγιῶν. Ἐντεῦθεν ἡ ἀναιμία μετὰ τῶν συναφῶν αὐτῆ παθήσεων.

Μὴ ξεσκονίζετε λοιπόν, ἀλλὰ καθαρίζετε τὴν κόνιν φέρουσαι καὶ σύρουσαι ἐλαφρῶς ἐπὶ τῶν ἐπίπλων, ῥάκος ἐλαφρῶς ὑγρόν, διότι ἐπὶ τέλους εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀταλάττωμεν τὰ ἔπιπλά μας ἀπὸ τὰ ἀτμοσφαιρικὰ καταλαθίσματα. Συνίζετε μετὰ προσοχῆς τὴν κόνιν, ἣν καθιστᾶτε ἀδύνατον πρὸς πτῆσιν, ἐὰν τὸ πτιλοφόρον σάρωθρόν σας ἢ ῥάκος εἶναι ἐλαφρῶς ὑγρόν. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς καθαριότητος ταύτης, ὅσαι κατοικεῖτε ἐπὶ ὁδῶν, αἵτινες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καταβρέχονται, ἔχετε πάντοτε ἀνοικτὰ θύρας καὶ παράθυρα ὅπως ἐὐθέρως εἰσδύσιν ἐν τῷ δωματίῳ αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. Ἀφήσατε τὸ φῶς νὰ προχωρῇ εἰς πᾶσαν γωνίαν, καὶ νὰ χρυσίζῃ τὰ σκεύη καὶ τὰς πορσελάνας σας. Τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καταστρέφει τὰ ἐν τῷ ἀέρι καὶ τῇ κόνει μικρόβια.

ΣΕΜΝΟΤΗΣ ΚΑΙ ΑΙΔΩΣ

Ἡ γυνὴ εἶναι φύσει σεμνή, ἡ δὲ αἰδὼς εἶναι ὁ ὡραιότερος στολισμὸς αὐτῆς. Τὸ ἔνστικτον τῆς ἀγνότητος ὑπάρχει ἐν αὐτῇ ζωηρότατον, ὥστε πολλαὶ τῶν γυναικῶν τὸν σπίλον θεωροῦσαι ἀνεξάλειπτον αὐτοκτονοῦσιν. Αἱ θυγατέρες τοῦ Φαίδωνος ἐρρίφθησαν ἐντὸς φρέατος, ἵνα σώσωσι τὴν τιμήν των. Ἡ Λουκρητία ηὐτοχειριάσθη, ἵνα μὴ ἐπιζήσῃ τῆς ἀσεβοῦς καὶ ἐπονειδίστου πράξεως τοῦ Ταρκυνίου. Ἡ Δείνα ἐρρίφθη ἐκ τῆς θυρίδος, ὅπως ἀποφύγῃ τὸν ἐκβιασμὸν τοῦ Ἀττίλα, ἡ Σωφρονία ἐπροτίμησε νὰ αὐτοκτονήσῃ παρὰ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς καταδιώξεις τοῦ Μαξεντίου. Ἡ καλλιειδὴς Μαρίτσα νεᾶνις Ἑλληνὶς εὐγενοῦς οἰκογενείας συνέτριψε τὴν κεφαλήν της, ἵνα διαφύγῃ τὸν βιασμὸν ἀχαλινώτου Τούρκου. Ἡ δὲ Κορνὲ ἐνέπηξεν εἰς τὰ σπλάγχνα της πεπυρακτωμένον σίδηρον, ἵνα μὴ φανῇ ἄπιστος εἰς τὸν σύζυγόν της.

Καὶ πλεῖσται ἄλλαι γυναῖκες δὲν ἐδίστασαν ποσῶς νὰ θυσιάσωσι τὴν ζωήν των μᾶλλον, ἢ νὰ ἀνέχωνται αὐτὴν ἐστιγματισμένην.

Τὸ εὐγενὲς τοῦτο τῆς ἀγνότητος καὶ σεμνότητος αἴσθημα, τὸ τοιαύτας συνεπαγόμενον θυσίας, εὕρηται μόνον παρὰ τῇ γυναικί, καὶ ἐξυψοῖ αὐτὴν ὑπεράνω πάντων ἐν τῷ ἀχανεῖ τῆς δημιουργίας πελάγει.

Ἐν Στενημάχῳ **Θεοφανὼ Μανώλκογλου.**

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΔΕ ΡΑΤΑΤΖΗ

Ἡ ἐνταῦθα γνωστὴ συγραφεὺς καὶ διευθύντρια τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον Matinées Espagnoles Διεθνοῦς Ἐπιθεωρήσεως κ. Louis de Buth ἐτέλεσε τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς αὐτῆς δεσποινίδος Ἰσαβέλλας—Ρόμας Ρατάτζη μετὰ τοῦ δὸν Λουῆ—Βιλλανόβα ντε λα Γουάδρα. Καίτοι ἡ τελετὴ ἔφερε τύπον ὅλως οἰκογενειακόν, οὐχ' ἧττον οἱ πολυάριθμοι φίλοι τῶν δύο εὐγενῶν οἴκων ἔσπευσαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Μαγδαληνῆς, ἵνα συγχαρῶσι τοὺς νεονύμφους.

Ἡ οἰκογένεια Βοναπάρτη, ἧς ἐγγονὴ τυγχάνει ἡ νεόνυμφος, ἀντεπροσωπεύθη δι' ὅλων τῶν ἐπιζώντων αὐτῆς μελῶν. Οἱ δύο μάλιστα υἱοὶ ἐχρησίμευσαν αὐτῇ ὡς μάρτυρες. Ὁ ἐν Παρισίοις πρέσβυς τῆς Ἱσπανίας, ὁ στρατηγὸς Μεναβρέα ἦσαν μάρτυρες τοῦ γαμβροῦ, διὰ πληρεξουσίου δὲ καὶ ὁ ἐν Ἱσπανίᾳ διάσημος πολιτευτὴς Αἰμύλιος Καστελάρ.

Ἡ νύμφη ἔφερε μακρὰν λευκὴν ἐκ λειοσηρικοῦ ἐσθῆτα, μετ' ἐξαρτημάτων ἐκ λεπτῶν πτερῶν ἀριστούργημα τῆς Aurely. Περιλαίμιον σχήματος τῶν Μεδίκων ἀνοίγεται πρὸς τὰ ἐμπρὸς διὰ πτυχωτοῦ ἐπιθέματος ἐκ μεταξωτοῦ τουλίου. Τὸ λευκὸν γαλακτῶδες τῶν πτερῶν μετὰ τοῦ ἀποστίλβοντος τοῦ λειοσηρικοῦ καὶ χιονώδους καὶ ἀφροειδοῦς τοῦ πέπλου, ὅτερ ἐκάλυπτε καθ' ὅλον τὸ μῆκος τὴν ἐσθῆτα ἀπετέλουν σύνολον θαυμάσιον καὶ καλλιτεχνικόν.

Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐφ' ἧς ὑψοῦτο ὡς διάδημα ἡ ἐβενώδης πλουσία τῆς νύμφης κόμη, πλὴν τῶν ἀνθέων τῆς πορτοκαλέας συνεπλέκοντο ἁρμονικώτατα καὶ τρία μικρὰ λεπτὰ πτερά. Ἡ δεσποινὶς Ρατάτζη ἦτο ἐν ταύτῳ συγκεκινημένη καὶ εὐτυχής. Αἱ δεσποινίδες τῆς τιμῆς περιβεβλημέναι δι' ἀνοικτοχρόων κυανῶν ἐσθῆτων ἐλάμβανον τὴν θέσιν των πλησίον τῆς νύμφης.

Ἡ δεσποινὶς Kamille See φέρει ἐσθῆτα κυανῆν ἀνοικτὴν συγκεκρατημένην διὰ ταινιῶν ροδίνου χρώματος καὶ πῖλον φαιόν. Αἱ δεσποινίδες Ραζάριο καὶ Κονσουέλο φέρουσιν ἐσθῆτας ἐκ κυανεῖς σικελιανῆς μὲ ὁμοιοχρόους πίλους. Ἡ νυμφικὴ πομπὴ μετὰ τὴν τελετὴν διηυθύνθη εἰς τὸ μέγαρον τῆς κ Letizia de Buth μητρὸς τῆς νύμφης, ἔνθα προσηνέχθη μεγαλοπρεπὲς Lunch ἀνὰ μικρὰς τραπέζας ἐκ πέντε ἢ ἑξ συνδειτυμόνων.

Αἱ ὧραι παρέρχονται, ἡ νέα γυνὴ διαμοιράζει τὴν ἀνθοδέσμην της πρὸς τὰς δεσποινίδας τῆς τιμῆς, ἐνδύεται τὸ φόρεμα τοῦ ταξειδίου της καὶ ἐγκαταλείπει τὸν μητρικὸν οἶκον, ὃν ἐστόλιζε διὰ τοῦ μειδιάματος καὶ τῆς χάριτος της καὶ ὅστις φαίνεται πενθῶν διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν της.

(Παρίσιοι) **Ἑλένη Ρενὰν**

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἰατρικὴ Σχολὴ γυναικῶν. Ἐν Καναδᾷ ἱδρύεται ἰατρικὴ σχολὴ γυναικῶν, περιλαμβάνουσα ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν εἴκοσι πέντε μαθητρίας.

Βασίλισσαι φιλόμουσοι. Ὑπὲρ πάσας τὰς τοῦ κόσμου γυναῖκας αἱ βασίλισσαι ἔχουσι περισσότερον καιρόν, ὅπως ἐπιδίδωνται εἰς τὴν λατρείαν τῶν μουσῶν. Διακρίνονται τῶν λοιπῶν ἡ βασίλισσα Βικτωρία καὶ ἡ πριγκήπισσα Λουΐζα θυγάτηρ της ὡς δοκιμώτατοι ὀργανίστριαι. Ἡ πριγκήπισσα τῆς Σουλλίας εἶναι ἔξοχος κυμβαλίστρια. Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ εἶναι μία τῶν ὀλίγων γυναικῶν αἵτινες παίζουσι Ψίτερ, καὶ ἡ Ἐλισάβετ τῆς Ῥουμανίας διαπρέπει ὡς ἀρπίστρια.

Οἱ Ἀρμένιοι καταργοῦντες τὰς προῖκας. Ὁ Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων ἐν Κ)πόλει διέταξε νὰ ἀνεγνωσθῇ εἰς πάντας τοὺς Ἀρμενικοὺς ναοὺς προκήρυξις τῆς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, καθ' ἣν ἀπαγορεύεται καὶ εἰς τοὺς πλουσιωτάτους αὐτοὺς Ἀρμενίους νὰ δίδωσι προῖκα εἰς τὰς θυγατέρας των. Διὰ τὰς προικίσεως τῶν πλουσίων Ἀρμενίδων, λέγει ἡ προκήρυξις, γίνεται μέγα ἄθικον εἰς τὰς ὁμοφύλους ἀπόρους, αἵτινες ἐλλείψει προικὸς μένουσιν ἄγαμοι νυμφευομένων μόνον τῶν πολυφέρνων. Ἰδοὺ πατὴρ τῆς ἐκκλησίας ἄξιος τῆς λατρείας τοῦ ὡραίου φύλου, ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τοῦ ὁποίου μετὰ τόσου ζήλου μεριμνᾷ!

Γυναῖκες συγγραφεῖς νομικῶν συγγραμμάτων. Ἡ δεσποινὶς Ἐλίζα Δωκὲν ἐξέδωκεν ὡραῖον καὶ ἐμβριθέστατον ἔργον ἐπὶ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου. Ἡ κ. δούκισσα de Fitz-James εἶναι συγγραφεὺς ἀξιολόγου μελέτης ἐπὶ τῆς τελωνειακῆς νομοθεσίας. Ἡ δὲ πριγκήπισσα de Lorignano ἐξέδωκεν ἐπίσης, πολὺν πάταγον ἐμποιήσαν, σύγγραμμα ἐπὶ τῶν Συνταγματικῶν πολιτευμάτων πασῶν τῶν χωρῶν,

Καὶ ἄλλη ἀρχαιολόγος ἐν Περσίᾳ. Ἡ κ. Λεραὶ ἀνεχώρησεν ἐκ Παρισίων διευθυνομένη εἰς Περσίαν χάριν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν. Μετὰ τὴν αὐτόσε μετάβασίν της θέλει διοργανώσει καραβάνια καὶ προχωρήσει μέχρι τῶν ἀπωτάτων σημείων τῆς Περσικῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ ἀκάματος αὕτη ἀοχαιολόγος ἔχει εἰς προγενεστέραν ἐκδρομὴν αὐτῆς ἐπισκεφθῇ τὰ ἐρείπια τοῦ Βαλβέη, Βαβυλῶνος καὶ Νινίβης.

Αἱ ἐν Βεσσαραβίᾳ ἰατροί. Πολλαὶ γυναῖκες ἰατροὶ μετέχονται τὸ ἐπάγγελμά των ἐν Κυζινιέῳ τῆς Βεσσαραβίας. Κατ' αὐτὰς ἡ ἰατρὸς Γέφιγγερ διωρίσθη διευθύντρια καὶ ἀρχίατρος τοῦ νοσοκομείου τῶν παίδων. Ὁ διορισμὸς οὗτος ἐτηρέθισε τὰ νεῦρα τοῦ προκατόχου της ἰατροῦ ἀνδρός, εἰς σημεῖον ὥστε νὰ παραφυλάξῃ αὐτὴν νύκτα τινὰ ἔξωθεν τοῦ νοσοκομείου καὶ νὰ ἀποπειραθῇ νὰ τὴν δολοφονήσῃ. Πρὶν ἢ ὅμως ὁ ἀρειμάνιος οὗτος τῇ βυθίσῃ εἰς τὸ στῆθος τὸ ἐγχειρίδιον. ὅπερ ἔφερεν ἀνὰ χεῖρας. ἡ γενναία γυνὴ τῷ κατήνεγκε ἰσχυρὸν κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν γρονθοκόπημα, ὅπερ τὸν ἐζάλισε εἰς τρόπον, ὥστε νὰ χάσῃ τὴν ἰσορροπίαν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ καταδιωκομένη διέφυγε τῶν χειρῶν τοῦ δημίου της καὶ ἡ ἀστυνομία, ἀνέλαβε νὰ φροντίσῃ διὰ τὰ περαιτέρω.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ε. Ο. Ἄρταν. Ἐπιταχῆ μετ' ἐπιστολῆς ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας. Ἀποστέλλομεν ζητούμενα καὶ γράφομεν. — Καν Ε. Π. Ἀθήνας. Φέρετε περιχείριον (manchon) εἰς συναυλίας μουσικάς, ἀλλ' οὐχὶ εἰς γουναρικῶν. ὅσῳ πολύτιμα κἂν ὦσι ταῦτα. Μικρὸν περιχείριον ἐξ ὁλοσηρικοῦ ἢ βελούδου μετ' ἐξαρτημάτων ἐκ ταινιῶν καὶ τριχάπτων καὶ μικρᾶς ἀνθοδέσμης ἐκ τεχνητῶν ἀνθέων, φέρουσιν οὐ μόνον εἰς συναυλίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θέατρον ἐντὸς θεωρείων.— Καν Μ- Κ. Κ)πολιν. Δὲν μᾶς ἀρέσκει νὰ ἀνακινγνωώμεθα εἰς ὑποθέσεις τοιαύτας. Τὰ περὶ tableau vivant μᾶς ἐξέπληξαν, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀληθές. — Κον Β. Οἰ. Ἀνδρίτσαιναν. Δρ. 85.50 ἐλήφθησαν ἀσφαλῶς. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Γράφομεν.—Καν Στ. Κ. Τῆνον. Ἐλήφθησαν· συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας· εὐχαριστοῦμεν. Ἐσώκλειστον ἐνεχειρήσαμεν.— Κον Δ. Κ. Πάτρας. Τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν ἔπαυσε, νομίζομεν, ἐκδιδόμενον. Τὰ γραφόμενά σας μᾶς ἐξέπληξαν. Ἀπαντῶμεν δι' ἐπιστολῆς.— Κον Ε. Β. Σύρον. Ἐλήφθησαν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Γράφομεν.— Καν Α. Π. Σμύρνην. Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ προτάξωμεν τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἑλληνίδων κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας, ἀφοῦ τὸ ἀρχαιότατον τοῦ κόσμου ἔθνος εἶναι τὸ τῶν Κιννέζων. Βεβαίως θὰ περιληφθῇ εἰς τὸ ἔργον καὶ ἡ Ἑλληνὶς τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.—Καν Ε. Π. Ἀθήνας. Δὲν ἐγράψαμεν ἐπειτα-

κῶς καὶ χαριζόμεναι, ὡς λέγετε. Ἡ πρᾶξις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶναι εὐγενὴς καὶ ἀξιέπαινος. Ὅ,τι εἴχομεν νὰ μεμφθῶμεν διὰ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἐτελεῖτο, τὸ ἐπράξαμεν εὐχαρίστως. — Καν Αἰ. Σ. Χ. Κ]πολιν. Ὄχι πάντες οἱ ξένοι, ἀλλ' ὀλίγοι οἵτινες ἔδει νὰ μνημονευθῶσιν ἐν τῇ ἐν λόγῳ μελέτῃ.— Κον Δ. Ε. Φιλιππούπολιν. Ζητηθέντα ἐκ νέου ἡμερολόγια ἀποστέλλονται. — Κον Στ. Μπ. Λέοβαν. Ἐλήφθησαν. Ἱστορία τῆς Γυναικὸς ἀποστέλλεται μετὰ ζητουμένων ἀποδείξεων. Μυρίας εὐχαριστίας. Γράφομεν. — Κον Σ. Σ. Δαρδανέλια. Ἐνεγράφητε. Γράφομεν. — Κον Ι. Στ. Βερδιάνσκαν. Περὶ τῶν γραφομένων σας θὰ φροντίσωμεν. Ἀπεστάλησαν 15 ἁπλᾶ καὶ 10 βκρομετρικά. — Καν Στ. Γκ. Κορώνην. Συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν. Πρὸς ὑμᾶς προσφέρομεν τὸ φύλλον. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Καν Χ. Μ. Σαράντα Ἐκκλησιαῖς. Χρήματα μετ' ἐπιστολῆς καὶ μελέτης ἐλήφθησαν εὐχαρίστως. Τὰ ἡμερολόγια ἀποστελήσονται διὰ Κ)πόλεως, ἀφοῦ ἐπεστράφησαν παρὰ τοῦ Ὀθ. ταχ. ἀθήνων διατί. — Καν Κ. Ι. Φ. Κεφαλληνίαν. Τεῦχος Ἱστορίας τῆς Γυναικὸς ἐστάλη πάραυτα. — Καν Μ. Κ. Σμύρνην. Ἐζητήσαμεν τὴν περὶ τούτου γνώμην διασήμου ἐν Παρισίοις ἰατροῦ. Εὐθὺς ὡς λάβωμεν ἀπάντησιν δημοσιεύομεν. — Καν Δ. Σ. Καρλοβάσιον. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐγενεῖς ἐνεργείας σας. Γράφομεν.— Καν Μ.Π. Κυδωνίας. Ἐλήφθησαν φρ. χρ. 120 μετὰ τῆς ἐπιστολῆς σας. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Γράφομεν. — Καν Π. Α. Πύργον Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ συγχαρητήριον τηλεγράφημα. Χρήματα ἐλήφθησαν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.— Καν Υ. Σ. Μαγχέστριαν. Ἐλήφθη ἐπιστολή. Ἡμερολόγια ἀποστέλλομεν. Τεῦχη ἀπεστείλαμεν ἤδη πρὸς ἁπάσας τὰς αὐτόσε συνδρομήτριας. Γράφομεν. — Καν Ε. Π. Καλάμας. Βεβαίως εἶναι ἄδικος ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν ἀπόρων. Ὡς βλέπετε ἐγράψαμεν σχετικὸν ἄρθρον. Καὶ πάλιν θὰ ἐπανέλθωμεν. Κας κ. Α. Δ. Τ. Λεβαδείαν, Κ. Κ. Βῶλον, Γ. Β. Πειραιᾶ Οὐ Π. Π. Τρίπολιν, Α. Τ. Δ. Ἰθάκην Ε. Β. Στ. Τρίπολιν, Ι. Ζ Κωνσταντζαν, Οὐ. Ρ. Καλάμας. Κ. Σ. Μηλέας Βώλου, Εὐ. Τσ. Πύργον Φ. Σ. Σ Ἄρταν Εὐ Κ. Λευκάδα. Δ. Β. Α. Γαλαξείδιον Α. Δ Σύρον, Π. Γ. Μπ. Ἀμφισσαν. Γ. Π. Ἀῖγιον, Μ. Μπ. Βῶλον Χρήματα ἐλήφθησαν Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Μυρίας εὐχαριστίας. — Κον Σ. Κ. Δομοκόν Συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν εὐχαριστοῦμεν. — Κον Α. Τ. Ζαγοράν. Χρήματα ἐλήφθησαν· συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον Ν. Κ. Βραίλαν. Φρ. χρ. 100 ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Γράφομεν.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» παρακαλεῖ τὰς κυρίας συνδρομητρίας, πρὸς ἃς ἀπεστάλησαν τεύχη καὶ ἀγγελίαι τῆς «Ἱστορίας τῆς Γυναικός», καὶ αἵτινες δὲν ἐδήλωσαν εἰσέτι ἐὰν θὰ ἦναι τακτικαὶ τοῦ συγγράμματος τούτου συνδρομήτριαι, νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἵνα ὁδηγουμένη, φροντίσῃ περὶ τῆς ἐγκαίρου ἀποστολῆς τοῦ κατ' αὐτὰς ἐκδιδομένου β' τεύχους.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Πῶς ἀνανεοῦνται τὰ παλαιὰ κρέπια. Οὐδὲν δαπανηρότερον διὰ τὰς πενθηφορούσας κυρίας, ὅσον τὰ κρέπια, ἅτινα λίαν ταχέως χάνουσι τὴν στερεότητα καὶ φρεσκάδα των. Πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ τούτου τοποθετεῖτε δύο ἢ τρεῖς πλίνθους (τοῦβλα) εἰς γραμμήν, χύνετε ἐπ' αὐτῶν καλῶς βράζον ὕδωρ καὶ ἐπὶ τῶν οὕτω βεβρεγμένων καὶ ἀγνιζουσῶν πλίνθων ἐκτείνετε καλῶς τὸ τσαλακωμένον κρέπιον σας. Τὸ ἀφήνετε στερεωμένον ἐπὶ τῶν πλίνθων, μέχρις οὗ αὗται στεγνοθῶσιν ἐντελῶς, καὶ τὸ ἀποσύρετε ἀπηλλαγμένον ὅλων τῶν πτυχῶν, αἵτινες ὡσὲκ τῆς χρήσεως εἶχον σχηματισθῆ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὅλως καινουργές.

Οἰκονομικὸν βαρόμετρον. Ἐὰν ὅλοι δὲν δύνανται νὰ ἀγοράσωσιν ἓν βαρόμετρον, ὅσω εὐθυνὸν καὶ ἂν εἶναι, δύνανται ὅμως νὰ κατασκευάσωσιν ἓν τοιοῦτον χωρὶς οὐδεμίαν δαπάνην. Ἐμπήξατε ἐπὶ τοῦ τοίχου ἧλον, (καρφί) ἀναρτήσατε ἀπ' αὐτοῦ τεμάχιον σειρητίου, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου προσδένετε ἓν ἐλαφρὸν πτερόν. Σημειώσατε ἐπὶ τοῦ τοίχου τὸ μέρος, ἔνθα ἀκριβῶς προσπίπτει τὸ ἄκρον τοῦ πτεροῦ. Ὅταν ὁ καιρὸς κλίνῃ πρὸς τὴν βροχήν, τὸ πτερὸν ὑπερβαίνει τὸ σημεῖον τοῦ ὁρίου του, ὅταν ὁ καιρὸς θὰ εἶναι καλὸς ἐπανέρχεται εἰς τὴν θέσιν του. Διὰ νὰ εἶναι τὸ βαρόμετρόν σας πολυτελές, μεταχειρίζεσθε ἧλον ἐπίχρυσον, σειρήτιον μεταξωτὸν καὶ πτερὸν ταώ.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Κεφτέδες. Διαλύσατε ἓν μέγα τεμάχιον βουτύρου, προσθέσατε βαθηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἀναμιγνύουσα πάντοτε δύο κοχλιάρια σούπας φαρίναν, ἅλας, πέτρι, ἀρωματικά, πετροσέλινον ἀρκετὸν λεπτοκομένον. Περιστρέψατε ἐπ' ὀλίγον ὅλα μαζῆ. Προσθέσατε ὀλίγον φρέσκον βούτυρον καὶ τέσσαρα κοχλιάρια μεγάλα ζωμοῦ. Καὶ ἀφήσατε τὴν σάλτσαν σας νὰ πήξῃ ὡς ἀλοιφή. Εἰς τὸ τέλος προσθέτετε τέσσαρα ὠὰ καὶ τὰ ἀποσύρετε τῆς πυρᾶς. Ἐὰν ἔχητε περισσεύ-

ΕΝΕΔΡΑ

Δὲν ἠδύνατο βεβαίως αὐτὴ νὰ παραδώσῃ τὸν υἱόν της οἷος δήποτε καὶ ἂν ἦτο. Ὤ!! ὄχι! ἔπρεπε νὰ σώσῃ ἀμφοτέρους. Ἐρρίφθη εἰς τὰ γόνατα, καὶ μετὰ δακρύων παρεκάλει τοὺς Γερμανοὺς νὰ φεισθῶσι τῶν τέκνων της.

Ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ ἀμείλικτοι ἐπανελάμβανον τὴν φρικώδη ἐρώτησίν των: ποῖος τῶν δύο;

Ἡ πτωχὴ μήτηρ ἐξηκολούθει ἱκετεύουσα, ἐξορκίζουσα ἀπειλοῦσα.

Τότε νὰ τουρκεισθῶσι καὶ ὁ δύο, ἐπεῖπεν ὁ ἀξιωματικὸς μὲ τὸ ἀποτρόπαιον γερμανικὸν φλέγμα του. Καὶ οἱ στρατιῶται ἀπεμάκρυναν τῆς αἰθούσης τοὺς δύο νέους. Ἡ δυστυχὴς μήτηρ εἶχεν ἀπωλέσει τὰς αἰσθήσεις.

Μετὰ πάροδον ὀλίγων στιγμῶν διπλῆ ἐκπυρσοκρότησις ἀντήχει εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ ἀτυχὴς ἔρχεται εἰς ἑαυτήν. Νομίζει ὅτι ὀνειρεύεται, ὅτι κακῶς ἤκουσε. Πλὴν ἡ φοβερὰ πραγματικότης τὴν ὠθεῖ ἐκτὸς τοῦ οἴκου. Τρέχει. Τρέχει. Ἴσως προφθάσει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τοὐλάχιστον τοῦ ἑνός. Πλὴν φεῦ! ἡ ἐλπὶς αὕτη ἐξηφανίσθη εὐθὺς ὡς ἡ δυστυχὴς ἐπροχώρησε βήματά τινα. Δύο πτώματα ἔκειντο πλησίον ἀλλήλων ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς οἰκίας της, καὶ σῶμα γερμανῶν στρατιωτῶν ἀπεμακρύνετο ἤδη τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.

Ἡ Μαρία Δοριάτ ἔρριψεν ἀγρίαν κραυγήν, κραυγὴν ἥτις οὐδὲν εἶχε τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῶν δύο πτωμάτων ἀναίσθητος.

Νεᾶνις ὠχρά, ἀσθμαίνουσα μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κατερρόθους τρέχει εἰς βοήθειάν της. Εἶναι ἡ Λουκιανή.

Εἶχεν ἴδει τὰ πάντα. Εἶχε παρευρεθῆ εἰς τὸ τρομερὸν καὶ φρικῶδες δρᾶμα, κινηθείσης τῆς περιεργείας της ὑπὸ τῶν φωνῶν καὶ τοῦ θορύβου τῶν Γερμανῶν. Εἶχε μάθει τὴν τρομερὰν εἴδησιν τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως πρὸ δύω ὡρῶν. Ἔσπευσε προκισθανομένη δυστυχίαν. Δὲν ἠπατᾶτο. Ὁ Παχάλης καὶ ὁ Ἐρρίκος με τὰς χεῖρας δεμένας ὄπισθεν, περικυκλωμένοι ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἀνέμενον τὸν θάνατον. Ἡ ἀτυχὴς κόρη δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ κραυγὴν φρίκης. Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἤκουσαν τὴν φωνήν της καὶ μηχανικῶς ἐστράφησαν πρὸς αὐτήν.

Φύγε! ἀθλία, εἶπον καὶ οἱ δύο συγχρόνως. Μὴ παράτησε, προδότις! τὰς τελευταίας στιγμάς μας διὰ τῆς ἐνόχου παρουσίας σου.

Ἡ Λουκιανὴ ὠπισθοχώρησεν ὠχροτέρα θανάτου. Φρίκη! εἶπε, συμπλέκουσα τὰς χεῖρας μετὰ πόνου! Ἀποθνήσκουσι μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τοὺς ἠτίμασα, τοὺς ἐπρόδωκα, ὅτι εἶμαι ἀθλία! Ὦ Θεέ μου! προσέθηκεν, ἡ δοκιμασία αὕτη εἶναι ὑπερτέρα τῶν δυνάμεών μου. Καὶ ἐδοῦσα ὅτι οἱ στρατιῶται ἐτέθησαν ἐπὶ σκοπόν, ὅτι ἔδεσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν

ματα τρυφεροῦ βραστοῦ ἀρνίου ἢ ὄρνιθος ἢ οἱουδήποτε ἄλλου πτηνοῦ ἐκ τῆς προηγουμένης βρασθέντος, κόπτετε αὐτὰ εἰς λεπτότατα τεμάχια ὡς κημάν, προσθέτουσα καὶ λεπτὰ τεμάχια λαρδί. Σχηματίσατε ἐκ τοῦ κρέατος τούτου κεφτέδες ἐπιμήκεις, οὓς βρέχετε ἐντὸς ἑνὸς ὠοῦ καὶ μετὰ ταῦτα περιστρέφετε ἐντὸς τοῦ ἄνω χηλοῦ. Ἐπαναβρέχετε ἐκ δευτέρου ἐντὸς τοῦ ὠοῦ καὶ πάλιν τυλίσσετε διὰ τοῦ χηλοῦ καὶ τηγανίζετε μὲ ἀρκετὸν βούτυρον.

Γλύκισμα τῆς ἐποχῆς. Δέσατε ζάχαριν, εἰς ἣν ἔχετε διαλύσει ἀρκετὸν λεμόνιον, ὅπως καραμελωθῇ. Ἐντὸς αὐτῆς ρίπτετε εἰκοσάδα καρύων, ἅτινα ἔχετε καθαρίσει καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῶν φλοιοῦ, βρέχουσα ἐντὸς χλιαροῦ ὕδατος. Τὰ ἀφήνετε νὰ ξηρανθῶσι καὶ κρυόσωσιν ἐντὸς τῆς δεμένης ζαχχάρεως, ὅτε καὶ τὰ κοπανίζετε εἰς κόνιν. Τότε θέτετε αὐτὰ ἐντὸς χύτρας μὲ ἓν ποτήριον γάλακτος, τέσσαρα κίτρινα ὠῶν κτυπημένα, ἓν μέγα κοχλιάριον λεπτῆς ζαχχάρεως καὶ ἓν μικρὸν ποτήριον μαροσκίνου (σιροπίου). Τὰ ἀναμιγνύετε ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς, ὅπως δέσωσι χωρὶς ὅμως νὰ βράσωσι. Κενώσατέ τα τότε ἐπὶ ἁπλάδων καὶ ἀναμιγνύετε πάντοτε μέχρις οὗ κρυόσωσι ὅτε καὶ ἁπλώνετε.

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξε τὴν Α΄. Ἰανουαρίου, νὰ σπεύσωσιν εἰς ἀνανέωσιν αὐτῆς. Διότι, μεθ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν ἣν ἔχομεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τάττουσαι αὐτὰς εἰς τοὺς καταλόγους τῶν συνδρομητριῶν μας, θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ διακόψωμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλου πρὸς ἀποφυγὴν τηρήσεως ἐκκρεμῶν λ(σμῶν διὰ τόσῳ εὐτελὲς καὶ ἀσήμαντον ποσόν.

Διδασκάλισσα Ἑλληνὶς πεπειραμένη, φέρουσα ἀρίστας συστάσεις καὶ δυναμένη νὰ διδάσκῃ καὶ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Εἰδοποιοῦνται αἱ ἐν Σύρῳ κ. κ. ἀναγνώστριαι ἡμῶν, ὅτι γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἡμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἶναι ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Βεκιαρέλης βιβλιοπώλης καὶ χαρτοπώλης.

Εἰδοποιοῦνται αἱ ἐν Πάτραις κ. κ. ἀναγνώστριαι ἡμῶν, ὅτι ἀντιπροσωπεύει ἡμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τὸ βιβλιοπωλεῖον Μέγαρη καὶ Σα. Παρ' αὐτοῖς ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν», εἰς τὴν «Ἱστορίαν τῆς Γυναικὸς» πωλοῦνται τόμοι παρελθόντων ἐτῶν χρυσοδεδεμένοι καὶ μὴ ὡς καὶ ἡμερολόγια.

Εἰδοποιοῦνται αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν, αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἀποκτήσωσι τὴν «Ἱστορίαν τῆς Γυναικός» ὡς καὶ Ἡμερολόγια τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν τοῦ 1890, ὅτε πρέπει νὰ ἀποτανθῶσι πρὸς τὸν αὐτόσε ἀντιπρόσωπον ἡμῶν κ. Ν. Γεράρδον ἐν Γαλατᾷ, Σαξὶ χάν, Περσεμπὲ Παζάρ.

Αἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ραμλίῳ κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν αὐτῶν ἔργων ἡμῶν πρὸς τὸν αὐτόσε βιβλιοπώλην κ. Ἰ. Σαράντην.

ΔΕΣΠΟΙΝΑΙ καὶ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ

Ἐὰν θέλητε νὰ ἔχητε τοὺς ὀδόντας σας λευκοτέρους χιόνος, χείλη καὶ οὖλα ροδόχροα καὶ διαρκὲς ἐν τῷ στόματι ἄρωμα μεταχειρισθῆτε τὸ νεωστὶ ἀνακαλυφθὲν ἀμερικανικὸν φύραμα.

Kalodont Κάλλιστον δῶρον διὰ τὸ νέον ἔτος

Πωλεῖται παρὰ τοῖς κυριωτέροις Φαρμακείοις καὶ Μυροπωλείοις.

Πάντα τὰ εἴδη τῶν κομψοτεχνημάτων, μικρῶν ἐπίπλων, βάζων, ἀνθοδοχείων, κατοπτριδίων καλλιτεχνικωτάτων καὶ μεγάλων κατόπτρων, ἀγαλμάτων μαρμαρίνων καὶ ξυλίνων, ἐν γένει δὲ τῶν ἁπαραμίλλων εἰς τὸ εἶδός των μικροτεχνημάτων ἐκείνων, ἅτινα τόσῳ συντελοῦσιν εἰς στολισμὸν αἰθούσης καὶ δωματίων, καὶ ἅτινα προξενοῦσι τόσην χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν προσφερόμενα ὡς δῶρα, εὑρίσκετε, Κυρίαι μου, εἰς τιμὰς κατὰ τὸ 1[2 ὑποδεεστέρας τῶν ἐν τοῖς καταστήμασι τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, εἰς τὸ:

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ

Ο ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ

Γ. ΠΑΤΥΧΑ καὶ ΗΡ. ΒΑΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι συστηθὲν πρὸ δεκαπεντίας καὶ ὅπερ μετηνέχθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἀπέναντι τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἄνωθι τοῦ Πιλοποιείου Κατσίμπαλη.

Τιμαὶ μετριώταται καὶ ὡρισμέναι. Ἀντικείμενα πολυτελείας δῶρα θαυμάσια καὶ πρωτοφανῆ.

ΓΥΝΗ μεσῆλιξ ἔχουσα καλὰς συστάσεις ζητεῖ οἰκίαν ἐν ᾗ νὰ περιποιῆται μικρὰ καὶ νὰ ἀσχολῆται εἰς τὴν ραπτικήν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

δύο ἀδελφῶν ἔπεσεν ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὅταν συνῆλθε, τῇ ἐφάνη ὅτι ἀφυπνίζετο ἀπὸ τρομερὸν ὄνειρον. Ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐκτελέσεως, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἡ Μαρία Δοριὰτ μετέβαινεν ἐκεῖ.

Πάραυτα ἔδραμε πρὸς τὴν δυστυχῆ μητέρα, ἣν τόσῳ ἠγάπα καὶ ἥτις κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τόσῳ φρικωδῶς ἐδοκιμάζετο. Ἡ πτωχὴ Μαρία Δοριὰτ ἰδοῦσα τὰ πτώματα τῶν τέκνων της ἔπεσεν ἀναίσθητος, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Λουκιανὴ πλησιάσασα τῇ ἔτεινε τὰς ἀγκάλας. Τῇ ἐχορήγησε τὰς θερμοτέρας περιποιήσεις, τὰς στοργικωτέρας θωπείας. Ἡ πτωχὴ μήτηρ συνέρχεται. Ἀναγνωρίζει τὴν Λουκιανήν, ἣν μετὰ φρίκης ἀπωθεῖ. Ἀγρία δ' ἐξεγείρεται καὶ καταρᾶται τὴν προδότιδα, τὴν ἔνοχον, ἥτις εἰς ἐπίμετρον τῆς δυστυχίας της ἐπέζησε τῶν μόνων δυναμένων νὰ ἐκδικηθῶσι τὴν γενομένην εἰς τὴν οἰκογένειάν των ὕβριν.

Ἡ Λουκιανὴ κύπτει τὴν κεφαλήν, τρέμει σπασμωδικῶς καὶ χωρὶς οὔτε λέξιν νὰ δυνηθῇ νὰ ἀρθρώσῃ, ἀπομακρύνεται. Εἰσέρχεται εἰς τὴς οἰκίαν τοῦ Μονμάγερ, διευθύνεται κλονιζομένη εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἔνθα πίπτει ἀναίσθητος καταληφθεῖσα ὑπὸ σφοδροῦ πυρετοῦ καὶ παραφροσύνης.

Ἡ γραῖα Μονμάγερ μὴ ἰδοῦσα αὐτὴν ἐφ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἤρξατο νὰ ἀνησυχῇ. Τῇ προτροπῇ τοῦ Ἰωάννου, μετέβη εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Λουκιανῆς, ὁπόθεν μετά τινας στιγμὰς ἐξῆλθεν ἔντρομος: Εἶναι βαρέως ἀσθενής, ἡμιθανὴς σχεδόν, εἶπε πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς υἱούς της, οἵτινες τὴν ἀνέμενον εἰς τὸ ἑστιατόριον.

Ὑπάγω νὰ καλέσω ἰατρόν, εἶπεν ὁ Ἰωάννης ἐκτὸς ἑαυτοῦ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ Γάλλοι ἰατροὶ εἶχον ἀκολουθήσει τὸν στρατὸν ἠναγκάσθη νὰ ἀποτανθῇ πρὸς Γερμανόν, ὅστις ἔσπευσε πάραυτα εἰς ἐπίσκεψιν τῆς νεάνιδος.

Τὴν ἐξήτασε μετὰ πολλῆς προσοχῆς, ἀπεφάνθη δὲ ὅτι ἡ ἀσθένειά της παρουσίαζε πάντα τὰ φαινόμενα ἐξυτάτου ἐγκεφαλικοῦ πυρετοῦ. Ἐδήλωσεν ὅτι ἤθελε συντάξει ἔκθεσιν τῆς παθήσεως λεπτομερῶς δὲ καὶ ἐν ἐκτάσει τὴν θεραπείαν, ἣν ὤφειλον νὰ ἀκολουθήσωσιν, ὡς ἀδυνατῶν νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ δευτέρου.

Θὰ ἀφήσετε λοιπὸν τὴν ἀδελφήν μου νὰ ἀποθάνῃ, εἶπεν ἡ Κλαυδίνα, ἥτις εἰδοποιηθεῖσα εὑρίσκετο ἤδη παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῆς ἀσθενοῦς.

Ἀνήκω εἰς τοὺς πληγωμένους μου, δεσποινίς, καὶ ὄχι εἰς ἐμαυτόν, εἶπεν ὁ Γερμανὸς ἰατρὸς μετὰ σταθερότητος. Τὸ νοσοκομεῖον μου εἶναι μακρὰν καὶ δὲν δύναμαι οὔτε ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀπουσιάσω. Καὶ ἐκάθισε παρὰ τὴν τράπεζαν, ὅπως συντάξῃ τὴν θεραπευτικὴν δίαιταν.

Ἐγχειρίζων αὐτὴν πρὸς τὴν Κλαυδίναν προσέθηκε: Περιποιηθῆτε σεῖς τὴν ἀσθενῆ. Αἱ γυναῖκες εἶναι πάντοτε δεξιώτεραι καὶ λεπτότεραι τῶν ἀνδρῶν. Ὅταν θελήσητε φάρμακα, στείλατε πρός με. Θέλω σᾶς χορηγήσει εὐχαρίστως ὅσα καὶ ἂν μοῦ ζητήσητε. Τοῦτο δὲν βλάπτει τοὺς πληγωμένους μου.

Ἡ Λουκιανὴ ἔμεινεν ἀναίσθητος, κατατρυχομένη ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ. Ἡ κεφαλή της ἐφλέγετο, ἐνῶ οἱ πόδες της ἦσαν ἐντελῶς παγωμένοι. Ἡ κατάστασίς της ἐδεινοῦτο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.

(ἀκολουθεῖ).